

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Alternativ titel | Alternative title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Lindevangs-Hjemmet gennem 25 Aar :
1878-1902.

Beretning ved Lindevangs-Hjemmets 25-aarige
Bestaaen.

Kjøbenhavn : H. H. Thieles Bogtrykkeri, 1902
28 s.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

LINDEVANGS-HJEMMET

GJENNEM 25 AAR.

1878—1902.

KJØBENHAVN.

H. H. THIELES BOGTRYKKERI.

1902.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130020908948

BERETNING

VED

LINDEVANGS-HJEMMETS

25AARIGE BESTAAEN.

I DECEMBER 1902.

KJØBENHAVN.

H. H. THIELES BOGTRYKKERI.

1902.

Bestyrelse.

Stiftsdame, Frøken Regitze Barner.
Frøken E. Castenschiold.
Kammerherre Barner til Eskildstrup, Formand.
Overretssagfører H. F. Larsen, Næstformand.
Direktør Edv. Blad, Kasserer.
Pastor Fr. Jungersen.
Politiinspektør H. Madsen.

Forstanderinde: Frøken A. Thalbitzer

(træffes i Reglen alle Sognedage fra Kl. 10—4).

(Postadresse: Kjøbenhavn F.).

LINDEVANGSHJEMMETS VIRKSOMHED GJENNEM 25 AAR.

«Store Ting har Herren gjort imod os; vi bleve glade.»

Ps. 126, 3.

De vanskelige sociale Forhold, hvormed det nys afsluttede Aarhundrede i det sidste Slægtled har haft at kæmpe, har, som naturligt er, fremkaldt en Række Institutioner, der er byggede paa den kristelige Barmhertigheds Grund og som tilsigter at bøde paa de talrige Nødtilstande, hvorunder saamange sukker, og som kræver saa sørgelig mange Ofre. Ved Siden af Bestræbelserne for at afhjælpe eller lindre legemlig Nød har man derfor ogsaa henvendt sin Opmærksomhed paa at værne om dem, der er udsatte for moralsk Fare, og paa at oprejse dem, som allerede er faldne for Fristelsen. Blandt de Institutioner, som særlig tager Sigte paa at oprejse de Faldne, indtager Lindevangshjemmet sin beskedne, men betydningfulde Plads.

Der eksisterede for 25 Aar siden, ligesom forøvrigt nu, et Optagelseshjem heri Byen, i hvilket Fængselsselskabet ydede de Kvinder, som efter endt Straffetid udgik fra Fængslet paa Christianshavn, et midlertidigt Ophold, forsynede dem med Klæder og søgte at skaffe dem en Tjeneste. Det er indlysende, at et saadant Tilflugtssted er til stor Velsignelse for de Kvinder, som ikke har et Hjem at ty til, men som maa vente, til der tilbyder sig en Plads; men det laa dengang, ligesom nu, ganske udenfor Fængselsselskabets Opgave at beholde saadanne forsømte Piger saalænge under speciel Omsorg, som var nødvendigt for at gøre dem nogenlunde

dygtige til Tjenestepigegerning og til at modvirke deres daarlige Vaner og Tilbøjeligheder. Det havde derfor i længere Tid været anset for ønskeligt som Supplement til nævnte Optagelseshus at faa oprettet et Asyl, som kunde byde unge, straffede Kvinder et Hjem med Opdragelse og Uddannelse gennem længere Tid, en Virksomhed, som altsaa nøje vilde knytte sig til Fængselselskabets.

Denne Tanke blev særlig optaget af Stiftsdame Frøken Regitze Barner, som i den Anledning i August 1876 gjorde sig bekendt med saadanne Anstalter i Holland og andre Steder, og den fandt en gavmild Ven i Etatsraad Stoltenberg, der samme Aar tilbød Fængselselskabet 12.000 Kroner til nævnte Formaals Fremme. Paa samme Tid som Selskabet i høj Grad sympathiserede med Tanken, fandt man dog, at et saadant Asyl burde staa uafhængigt af Fængselselskabet under en selvstændig Bestyrelse, og Etatsraaden vendte sig da med sit Tilbud til Frøken Barner, som derefter dannede en Komité, der foruden hende selv kom til at bestaa af Frøken Ragna Wold, Grosserer F. Gudmann og Pastor, senere Biskop H. Stein, med Overpræsident, Kammerherre E. E. Rosenørn som Formand. Senere tiltraadte Tømmermester H. Kayser, og disse Damer og Herrer dannede Anstaltens første Bestyrelse.

I Januar 1877 udstedte Komiteen følgende Opfordring til at yde Bidrag til et Asyl for straffede unge Kvinder:

»Der udfoldes i altid voksende Grad en stor Virksomhed iblandt os i Retning af Kjærlighedens Gjerninger, og den almindelige Opmærksomhed er langt mere end før fæstet paa de Mange, der med eller uden egen Brøde er blevne ulykkelige eller blot uheldigt stillede i Samfundet. Vi tør derfor haabe, at ogsaa nærværende Henvendelse vil blive omfattet med den Interesse, som vi tror at den fortjener, idet vi er overtydede om, at den Sag, som vi herved tillader os at anbefale til Medborgeres Velvillie, danner et betydningsfuldt, ligesom afsluttende Led i Rækken af de Foranstaltninger, som i vor Tid træffes til ulykkelige Kvinders Frelse. Thi som det har

sin store Betydning itide at antage sig unge Kvinder, der er komne ind paa Forvildsens Vej, og som det er fuldt berettiget at forsøge paa at forbedre selv de Kvinder, der har gjort Lasten til Erhverv, saaledes anser vi det for ligesaa berettiget i sig selv og for ligesaa betydningsfuldt for Samfundet at antage sig unge Kvinder, som efter endt Straffetid udgaar fra Landets Arresthuse og Fængsler. Vi véd vel, at der i selve Fængslerne gaar et aandeligt Arbejde for sig, hvis Formaal er at vække alt det Gode, som slumrer i Fangens Sjæl, og styrke Karakteren til med større Modstandskraft at gaa Livet med dets Fristelser imøde, naar Straffetiden er endt, og ofte bærer dette stille Arbejde sin gode Frugt. Men vi véd ogsaa af Erfaring, at saa mange gode Forsætter — ikke mindst hos en ung Kvinde — hurtigt tilintetgjøres, naar de paany skal staa deres Prøve overfor Virkelighedens fristende Magter, og det er derfor uomtvisteligt, at Taalmodigheden og Kærligheden ogsaa overfor de unge, løsladte Fængselspiger har en stor og skøn Opgave at løse. Fængselselskaberne virker vel med Iver og Held ogsaa for de løsladte Fanger, og det københavnske Fængselselskab har allerede igennem flere Aar haft et lille Optagelseshus her i Staden, hvor saadanne løsladte, kvindelige Fanger, der ikke straks har noget Sted at tage hen, kan finde et midlertidigt kortere Ophold. Men det, hvortil der er Trang, er et Asyl, hvor saadanne Fængselspiger, som er unge, arbejdsføre og giver godt Haab for Fremtiden, men hvis praktiske Dygtighed til Livets Arbejde er ringe, kan faa Ophold, efter Omstændighederne i 1—2 Aar, for at uddannes i Husgjerning og Husflid og for ved kristelig Paa-virkning at befæstes i det Gode. For at oprette et saadant Asyl er vi Undertegnede traadte sammen. Det er vor Agt i Hovedstadens Nærhed at opføre en lille Bygning, indrettet for 12—18 løsladte kvindelige Fanger; Huset skal ikke blot være Pigerne en Skole, hvor de oplæres, og hvorfra de ved vor Omsorg anbringes i Tjeneste, men det skal ogsaa være dem som et Hjem, til hvilket de altid kan ty for at faa Raad og Hjælp, thi vi vil holde vaagent Øje med de fra

Asylet udgaaede Piger. Sagen har allerede i en snævrere Kreds vundet glædelig Tilslutning, hvorom nærmere Meddelelse skal ske; men det er vort Haab, at der baade her i Byen og rundt om i Landet vil findes endnu flere, som ved deres Gaver vil hjælpe os med at rejse et Hus, som vil aabne sine Døre for dertil egnede Kvinder, uanset om de er fra Kjøbenhavn eller fra Provinserne. Vi tilføjer endnu, at som det kjøbenhavnske Fængselselskab har tilsagt at støtte Asylets Virksomhed, saaledes er det ogsaa vort Haab at kunne arbejde i kærlig Samvirken med Landets Fængselselskaber, særlig med det kjøbenhavnske, til hvis midlertidige Optagelseshus vi kun ønsker at føje et betydningsfuldt Supplement.«

Opfordringen fandt saa stor Tilslutning Landet over, at der Aaret efter var indkommet i Gaver 31.018 Kr. 11 Øre og tegnet 2425 Kr. 50 Øre i aarlige Bidrag, men allerede en Maaned efter Opfordringens Udstedelse var Bidragene indgaaet saa rigeligt, at man paa et afholdt Møde d. 14 Februar besluttede at skride til Værket. Man købte en passende Byggegrund i Lindevangen paa Frederiksberg, og Grundstenen til Lindevangshjemmet, som blev Asylets Navn, blev lagt i Maj, og i December samme Aar stod Bygningen færdig, tarveligt men godt udstyret, foreløbig bestemt for 12 Piger. Søndagen d. 30 December Kl. 1 blev Hjemmet indviet i Nærværelse af en Kreds af Venner, ved hvilken Lejlighed Pastor Stein holdt følgende Indvielsestale:

»Vor Herres Jesu Christi Naade, Guds Kærlighed og den Hellig Aands Samfund være med eder Alle. Amen!

Jeg er kommen for at forkynde de Fangne, at de skulle lades løs, og for at forkynde et Naadeaar fra Herren! — saaledes sagde vor kære Frelser ved sin første Fremtræden, idet han paa sig anvendte Profeten Esaias's Ord (Luk. 4, 18-19). Og disse Ord, mine Venner, er der tilvisse Grund til at fremdrage paa denne Dag, hvor vi ere samlede for at indvie dette Hus, som snart skal aabne sig for at modtage de løsladte Fanger.

Jesus er kommen for at forkynde de Fangne, at de skulle lades løs! vistnok ikke i den Forstand, som det saa tidt er sket i oprørte Tider, naar man aabnede Fængslerne og kaldte Fangerne til Hjælp i den hadefulde Kamp mod al borgerlig Ret og menneskelig Ordning; thi vor Frelser, som selv lod sig føde og levede under Loven, som selv har vidnet om sig, at han var kommen ikke for at opløse men for at fuldkomme Loven, og som har ladet sin Apostel formane al Verden: Øvrigheden er indsat af Gud og den er en Guds Tjener, en Hævner til Straf over dem, som gøre det Onde, — han vil ogsaa, at et Menneske skal høste her paa Jorden, som han har saat, og at den menneskelige Retfærdighed skal afspejle den guddommelige, som engang skal aabenbares paa den store Dag, hvor hvert Menneske skal faa efter, hvad hans Gerninger har fortjent. Men i den Forstand er Jesus kommen for at løslade de Fangne, at han vil frigøre deres Sjæl fra alle Lænker og Baand, fra den onde Samvittigheds Baand, idet hans milde Røst skal naa ogsaa de Fangnes Hjærter: hvis Nogen omvender sig og tror paa mig, skal han ikke fortabes, men arve det evige Liv; fra Syndevanens Baand, idet han tilbyder ogsaa den Guds fulde Rustning, i hvilken de kan sejre baade over Fristeren, der kommer ude fra, og over Fristeren, der rører sig i deres eget Hjerter; og fra Frygtens Baand, saa de frimodigen tør vende tilbage til Livet fra deres Fængsel, idet ogsaa de tør sige: dersom Nogen er i Christo Jesu, er han en ny Skabning, alt det Gamle er gaaet forbi, og se, Alt er blevet Nyt!

Gud være lovet, at vi kan sige det: i denne Aand, i Jesu Aand, i Sjælens Frigørelses-Aand arbejdes der nu i vore Fængsler; thi de Dage er jo længst henrundne, hvor man kun spærrede Forbryderen inde for at gøre ham uskadelig for Samfundet til en Tid, uden iøvrigt at bekymre sig om hans Forbedring; disse Tider ere afløste af vor Tids ivrige, kærlige, frugtbringende Bestræbelser efter at forene Retfærdighedens med Barmhjærtighedens Ide, saa at Maalet bliver dette: at forvandle Legemets Fængselstid til Sjælens Befrielsestid, og at forbinde det apostoliske Ord:

»de, som modstaar Øvrigheden, skal faa deres Dom«, med det andet Apostelord: »Brødre, dersom Nogen iblandt eder er faren vild fra Sandheden, og Nogen omvender ham, han vide, at hvo som omvender en Synder fra hans Vejs Vildfarelse, han frelser en Sjæl fra Døden og skjuler Synders Mangfoldighed«.

Det Hus, som vi i Dag skal indvie, og den Virksomhed, som her skal røgtes, fremtræder derfor ikke som en Protest mod den Aand, hvori der arbejdes i vore Fængsler; nej, den kommer tværtimod som en trofast Ven, der siger til sin Ven: tag imod min Bistand, thi se, jeg vil hjælpe dig med at røgte din store, ansvarsfulde Gjerning! Hvad du begynder indenfor Fængslets Mure med at paamine de Uskikkelige, trøste de Klejnmodige, ophjælpe de Skrøbelige — det vil vi fortsætte, naar Fangetiden er forbi; og dette Hus skal med Guds Hjælp for mangen ung, vildledt, men angrende Kvinde blive den hjælpende Haand, der leder hende tilbage til eller befæster hende paa Sandheds Vej, og den sikre Bro, der danner Overgangen for hende fra Fangelivets Ensomhed og Tvang til det brogede, frihedstørstende, fristende Liv, som føres i Verden.

Og naar vi da bliver spurgte: hvordan vi vil frigøre de Kvinder, som bliver betroede til vor Omsorg — da vil jeg svare: vi vil frigøre dem i tredobbelt Retning. Vi vil frigøre dem fra den første Fjende, som hedder Dovenskab, som har bragt saa mangen ung Kvinde i Fordærvelse, vi vil frigøre dem fra denne Fjende ved at vænne dem til Arbejde, som er Menneskets bedste Ven, ved at vænne dem dertil fyldigere og mere omfattende end det kan ske i Fængslerne, saa at de kan forlade vort Hus, dygtiggjorte til og øvede i alt et kvindeligt Tyendes Gerning, og styrkede i det gode Forsæt at ville leve efter Apostlens Formaning: jeg byder og formaner eder ved vor Herre Jesus Christus, at I arbejde i Stilhed og æde eders eget Brød. Vi vil frigøre dem fra den anden Fjende, som hedder Uvidenhed og Raahed; thi hvor ofte maa man ikke overfor dem, der bukke under for Fristelsen, gentage Herrens Bøn: »Fader, tilgiv dem, thi

de vide ikke, hvad de gøre«, thi de ere opvoksede under Forhold, hvor Hjertet blev sløvt og Øjet ikke blev opladt til at skelne Forskellen mellem ondt og godt; vi vil frigøre dem for denne Fjende, ved at styrke Retsbevidstheden og Æresfølelsen i deres Hjerter, og i Timer, som skal indflettes i den travle Gerning, vil vi søge at forædle deres Aand ved (indenfor det Maal, som de kunne bære, og som kan samstemme med deres senere Samfundsstilling) at lære dem at kende, hvad der er »Menneskeligt« i Ordets sandeste og bedste Betydning, saa at de kunne forlade vort Hus, oplagte til at gøre Apostlens Formaning Fyldest; hvadsomhelst der er sandt, hvad der er ærbart, hvad der er retfærdigt, hvad der er rent, hvad der er elskeligt, hvad der har godt Lov, hver en Dyd og hver en Hæder; derpaa giver Agt! Vi vil frigøre dem fra den tredie Fjende, fra hele det gamle Menneske indeni dem, som fordærves ved bedrageriske Lyster. Men paa dette Punkt komme vi vel ihu: her hjælper ikke Arbejde alene, her hjælper ikke Kundskabens dannende Magt — nej, her hjælper kun Jesus, Guds Søn, som har sagt: først naar Sønnen faar frigjort eder, skulle I være virkelig frie; og derfor skal ogsaa Jesu Evangelium bo rigelig i dette Hus, ikke paa den Vis, at vi uddanne en Flok Hyklersker, der have Gudfrygtigheds Skin, men fornægte dens Kraft, men paa den Vis, at Kristendommen med dens fuldkomne Syndsforladelse, men atter med dens lovbundne Tugt og Orden, er den bestandig stiltiende Forudsætning i Huset, som da ogsaa faar Ord og Tunge i den daglige Andagt hver Morgen og hver Aften.

Er det ikke en Pligt for Samfundet at arbejde med i denne Opgave, der gaar ud paa at bringe virkelig Frihed til Stakler, der hidtil have været bundne af Syndens Lænker? Er det ikke en Pligt for os, der kan takke Gud for Velsignelsen af et lykkeligt Hjem fra vor Barndom af, at berede et Hus med Hjemmets Hygge og med Skolens Tugt for vildledte Mennesker, der har savnet disse Goder, og hvis Forældre mangan Gang har større Skyld end de selv? Og er det ikke en Pligt for os alle at dømme de Faldne skaansomt

og mildt og hjælpe dem med Langmodighed og Kraft, saavist som vi alle maa bekende: ogsaa i vore Hjerter rører sig alt det Onde; hvad der hos hine voksede op og bar Forbrydelsens onde Frugt, det har dog spiret og blomstret i vore Sjæle, og det var ikke os selv, men en naadig Fader i Himlen, som hængede den onde Vækst og ved sine Naadeførelser frelste os fra udvortes Fald.

I Tillid til Faderens Forsyn og i Jesu velsignede Navn gaar vi derfor med Frimodighed, i Følelsen af kun at afbetale lidt paa en Taknemmeligheds Gæld, til den betroede Gerning, fuldt forvissede om, at vor Gerning vil lykkes, thi den samme Jesus, som er kommen for at sætte de Fangne i Frihed, han er jo ogsaa kommen for at forkynde et Naadeaar fra Herren. Vi staa atter ved Grænsen af et Aar! For den Sag, der skal have sit Hjemsted i dette Hus, har det nu heldende Aar været et Naadeaar fra Herren, og vi sige dig hjærtelig, inderlig Tak derfor, vor Fader i Himlen! thi er der end i Løn gennem mange Aar af den enkelte Kvinde bleven arbejdet og bedet utrætteligt for denne Sag, først i dette Aar hørte du jo hende, hørte du jo os, som saa gerne sluttede os til hende, og du gav os din rigeste Naade og du opvakte os Mennesker til Hjælp langt ud over det, som vi kunde haabe og bede! Til din Barmhøjertighed anbefaler vi nu vort Hus og vor Sag i det Aar, som kommer, idet vi beder, at det maa blive et rigt velsignet Naadeaar fra dig, vor Gud! Du Herre Jesus er Grundstenen, hvorpaa dette Hus er bygget, saa lade du ogsaa din Forjættelse lyse over Huset, alt medens Aarene gaar: hver den, som hører mine Ord og gør derefter, ham vil jeg ligne ved en forstandig Mand, som byggede sit Hus paa en Klippe, og Skyregnen faldt og Vejret blæste og Vandløbene kom og stødte an imod samme Hus, men det faldt ikke, thi det var bygget paa en Klippe! Din Velsignelse, vor Fader, være over de Kvinder, som her skal finde Uddannelse og Hjem! du befæste dem i al god Gerning, og du virke i dem det, som er velbehageligt for dig selv ved Jesum Christum! Din Aand, Krafts og Styrkes, Visdoms og Forstands, Langmodigheds og

Kærligheds Aand hvile over de to Kvinder, som her skal styre og lede den daglige Gerning; hjælp dem til rettelig at sætte de Bundne i Frihed derved, at de selv mere og mere føle sig som Jesu Bundne, thi saa vil din Kraft fuldkommes i deres Svaghed. Og over os alle (hvad enten vi staa i nærmere eller fjernere Forhold til dette Hus), over Fædreland, Konge og Folk, lade du, vor Fader, et Naadeaar oprinde, rigt paa Frigørelse fra alt hvad Ondt er, rigt paa Fred, Samdrægtighed og Naade! Og hermed være saa dette Hjem indviet, dig Gud til Ære, Mennesker til Gavn, i Navnet Gud Faders, Gud Søns og Gud den Helligaands! Amen!«

Lindevangshjemmet begyndte derefter sin Virksomhed d. 1. Januar 1878.

Det daglige Arbejde skulde bestaa i Rengøring, Vask, Strygning, Madlavning, Strikning og Syning, kort sagt, hvad der med Billighed kunde forlanges af en flink Tjenestepige. Det var Bestemmelsen, og blev ogsaa Hjemmets fornemste Arbejde, at modtage Tøj til Vask og Strygning for Fremmede, dels for at give Pigerne rigeligere Anledning til at lære disse nyttige Ting, dels for at skaffe Hjemmet en Indtægtskilde. Man havde ogsaa tænkt sig at levere Mad ud af Huset, hvis man kunde faa et passende Antal Middagsabonnenter, men dette maatte imidlertid opgives. I anden Retning maatte Pigernes Uddannelse ikke forsømmes. De skulde undervises i Læsning, Skrivning og Regning, og der skulde i det Hele taget drages Omsorg for deres aandelige Udvikling.

Den daglige Ledelse af Virksomheden var overdraget Frøken Signe Holm som Forstanderinde, der til Medhjælp fik sin Søster, Frøken Dagmar Holm, og til at forestaa Vasken antoges en Kone.

Bestyrelsen havde bestemt den daglige Husorden samt vedtaget et Reglement, som begge, alt som Aarene gik, er undergaaede forskellige Ændringer.

Det maa nu være tilladt at omtale Lindevangshjemmets Virksomhed i det første Aar noget udførligt, forsaavidt den

angaar Pigerne, fordi den giver et godt Begreb om Opgavens Vanskelighed, om den Taalmodighed, der kræves hos de Ledende, og fordi den i det Væsentlige giver et Billede af Gjerningen ogsaa i de paafølgende Aar. Man indser let, at det daglige Liv ikke kan gaa hen uden Brydninger og Vanskeligheder i et Samfund, som bestaar af Mennesker, der alle mere eller mindre har forbrudt sig mod Lovene, og som er saare ubefæstede overfor Fristelser. Her maa Bestræbelserne gaa ud paa at besejre de daarlige Tilbøjeligheder og fremelske nyt Liv.

Kl. 5 $\frac{1}{2}$ om Sommeren og Kl. 6 om Vinteren stod Pigerne op. Efter at den nødvendige Rengøring var udført, samledes Alle Kl. 7 om Kaffebordet, hvor der holdtes en kort Andagt. Derpaa gik Enhver til sit Arbejde. Fra Kl. 1—2 holdtes Hvil, i hvilket der blev spist til Middag. Fra Kl. 2—7 arbejdedes paany, og derpaa samledes man til Aftensmaaltidet, efter hvilket der atter holdtes en kort Andagt. Aftenen benyttedes til Haandarbejde, Undervisning i ovennævnte Discipliner, som nu hovedsagelig sker ved Forstanderinden og Medhjælperinderne, men dengang besørgedes af Damer, som villigt havde tilbudt deres Tjeneste. Kl. 10 skulde alle Pigerne være i Seng. Om Søndagen deltog Pigerne i Gudstjenesten i Kirken. Denne Dag havde de ogsaa Lov til at modtage Besøg af deres Slægtninge, og Dagen gik iøvrigt med at sysle i Haven, naar Aarstiden tillod det, eller Forstanderinden glædede Pigerne med en Spadseretur. Om Eftermiddagen og Aftenen læstes der ofte højt for Pigerne af gode Bøger, medens de selv var beskæftigede med Haandarbejde, hvori flere af dem under Vejledning i Tidens Løb lærte at præstere noget virkelig godt. Sande Festdage blev senere Julehøjtiden og den Dag, da den aarlige Skovtur fandt Sted; til dem glædede Pigerne sig lange Tider forud. Dagene gik saaledes afvekslende med legemligt og aandeligt Arbejde.

Vi skal nu skænke Lindevangshjemmets første Piger en Omtale. Der optoges i Aarets Løb ialt 14, fødte i Kjøbenhavn og Provinsen, dels fra Kvindefængslet paa Christianshavn,

dels fra Arresthuset. De Fleste havde en Tid forinden haft Ophold i Optagelseshuset. Bestyrelsen maatte i Aarets Løb bortsende 2; den ene paa Grund af Sindssygdom, den anden, fordi hun ved sin slette Opførsel virkede demoraliserende paa de andre Piger. En tredje meget ustadig og flygtig Pige forlod Hjemmet. Om Resten af Pigerne maatte det siges, at de var meget ubefæstede i moralsk Henseende, og at de var ganske udygtige til deres Arbejde, men de gik med Liv og Lyst til det og gjorde dog Fremskridt, og Alle holdt de af deres nye Hjem. — For at give et Begreb om Gjerningens Vanskelighed skal vi anføre Aarsberetningen, hvor den i sin Omtale af nogle af disse Pigers Forhold under Hjemmets Opdragelse afdækker Mangler og Skrøbeligheder, som Hjemmet Gang paa Gang i Aarenes Løb har haft at kæmpe med.

Kort efter at Huset var blevet aabnet, modtog vi en fjortenaarig Pige, der lige efter sin Konfirmation var bleven straffet for Tyveri. Om Haandarbejde og Husgjerning havde hun aldeles intet Begreb, og tilmed var hun af en saa voldsom og heftig Natur, at det navnlig i Begyndelsen gik til meget sørgelige Yderligheder med hende. Ogsaa faldt det vanskeligt for hende at finde sig i et regelmæssigt Liv og bestemt Orden, da hun i flere Aar kun havde været vant til at færdes paa Gaderne for at bringe Blade om. Der er endnu bestandig af og til Kampe at bestaa med hende, men hun begynder dog at lære, hvad det vil sige at lyde, og ogsaa Arbejdet gaar lidt bedre fra Haanden for hende. Paa Grund af hendes ubændige Hidsighed er der ofte taget alvorligt fat paa hende, men dog elsker hun det Hus, som hun nu har lært at kalde sit Hjem, og hun kan ikke tænke sig en værre Straf, end hvis hun ikke længer turde blive her. Vi begynder derfor at faa Haab om, at der endnu kan komme noget Godt ud af hende, naar hun selv vil tage fat med Alvor og Udholdenhed.

En anden Pige, der havde begaaet mange smaa Overtrædelser, nærmest paa Grund af en svag Karakter og en høj Grad af Slikvornhed, og som tilsidst blev straffet, sendtes efter Løsladelsen ud paa »Lindevangs Hjemmet« af Forældrene.

Hun, som er en svag og blød, men godmodig og taknemlig Natur, knyttede sig hurtigt til Huset, men hvad vi mest havde at kæmpe med her, var de store Tanker om egen Duelighed og et vist usandt, overspændt Væsen. Hun har imidlertid nu lært at indse, at hun egentlig Intet forstaar, og derved er der allerede gjort en Begyndelse for hende til at kunne lære Noget. Hendes gamle Fejl, Slikvornhed, er et Par Gange vendt tilbage, men i den sidste Tid er hun kommet af sig selv og har frivillig tilstaaet, naar hun har fejlet, istedetfor at hun tidligere vilde lyve sig fra Alt.

I Foraaret modtog vi en ung Pige, der var straffet for Tyveri. Hun var født paa Landet, og da hun, som saa mange Andre, vilde prøve sin Lykke i Hovedstaden, faldt hun i daarlige Hænder, stjal og blev arresteret. Ogsaa hun har et overordentlig vanskeligt Sind, hvilket har gjort, at hun hidtil er flakket fra den ene Kondition til den anden, og af Arbejde forstod hun intet uden det groveste, Malkning og Sligt. Nu er hun allerede ganske flink til Husgjerning, navnlig til Strygning, i den senere Tid har hun ogsaa vist sig paalidelig, men hun maa endnu lære ganske anderledes at overvinde sit trættekære Sind, før vi kunne anbefale hende til nogen Tjeneste.

For nogle Maaneder siden modtog vi en Pige, der er faldet meget dybt, endskjøndt hun endnu er ganske ung, men naar man ser hen til hendes sørgelige Livshistorie, saa kan man ikke andet end gribes af dyb Medlidenhed. Efter hendes eget Sigende har hun første Gang set Moderen, da denne mødte i Retten for at vidne mod hende. Faderen, der oftere har været tiltalt for sit daarlige Levnet, har heller aldrig været til Støtte for hende, og da hun allerede fjorten Aar gammel kom i Forhold til en daarlig Person, der fik hende døbt som Mormon, fik han hende tillige fuldstændig i sine Garn. I hendes egen Natur har der formodentlig ligget syndige Lyster, og omgivet af de mange Fristelser er hun sunket dybere og dybere i Synden, er blevet straffet for Tyveri den ene Gang efter den anden, paa samme Tid som Usandhed, Usædelighed og et hovmodigt, umedgørligt Sind

har vundet Overhaand hos hende. Vi var meget betænkelige ved at modtage denne Pige, men da det blev sagt os indtrængende, at hvis vi viste hende bort, saa vilde hun øjeblikkelig falde igen, da det var umuligt at anbringe hende i Tjeneste, saa besluttede vi at gøre et Forsøg med hende. Hun er en umaadelig vanskelig Karakter, og vi opdage bestandig nye Skyggesider hos hende. Lidt bedre er det dog blevet med hende, og da ogsaa hun, tiltrods for sit urolige Sind, ligesom begynder at slutte sig lidt til Hjemmet, saa vil vi ikke opgive Haabet om, at hun endnu ved Guds Hjælp kan vende om, og vi vil prøve paa at beholde hende, saalænge hun ikke vinder skadelig Indflydelse over nogen af de andre Piger«.

Den først omtalte Pige maatte senere opgives, hvorimod de 3 andre efter at have fuldendt deres Uddannelse forlod Hjemmet, fulgt af dets bedste Forhaabninger, og der kan tilføjes, at i det mindste 8 af de 14 Piger blev reddede for Samfundet, og at det senere i Livet endog er gaaet enkelte af dem udmærket godt.

Hos næsten alle de Piger, som Hjemmet i Tidens Løb har modtaget, findes Særegenheder, som ofte giver Anvisning paa den egentlige Aarsag til deres Ulykke, saaledes ogsaa hos Hjemmets første Piger. Der maatte føres en utrættelig Kamp mod deres slette, uordenlige Vaner, deres Mangel paa Pligtfølelse, deres snart dvaske, snart trodsige og ustyrlige Sind, og det er indlysende, at der i Begyndelsen kun kunde tales om smaa Fremskridt, men ethvert lille Skridt, som førte mod Maalet, blev hilst med Glæde af Ledelsen, og var til Opmuntring for den.

Udefra modtog Hjemmet mange Beviser paa Velvillie. Talrige Besøg vidnede om den Interesse, Hjemmet havde vakt. Saaledes beredte Hs. Majestæt Kongen, som tillige med det kongelige Hus fra første Færd har ydet Gjærningen sin Støtte, ledsaget af Hds. Maj. Dronningen og H. kgl. Højhed Prinsesse Thyra, allerede i Forsommeren Hjemmet den Glæde at besøge det. Ligeledes har D. kgl. H. Kron-

prinsen og Kronprinsessen flere Gange bæret Lindevangs Hjemmet med Besøg.

Saaledes henrandt det første Aar, og med et Resultat, der gav gode Løfter for Fremtiden.

Det er ikke her Opgaven at følge Livet i Hjemmet Aar for Aar med dets Glæder og Sorger; vi maa indskrænke os til kortfattet at anføre, hvad der i Aarenes Løb betegner dets Vækst og Udvikling, og det Personskifte, som skete i de ledende Stillinger. Allerede mod Slutningen af det første Aar fratraadte Frøken Signe Holm sin Stilling af private Grunde med Bestyrelsens Tak for trofast Arbejde, og Frøken Dagmar Holm blev nu Forstanderinde, medens en anden Medhjælperinde blev antaget. I 1880 blev Hjemmet udvidet med 8 Pladser og Tilsynet forøget med endnu en Medhjælperinde. I Forbindelse hermed blev der tilbygget Ejendommen Tørrestue, Lagerrum og Bolig for en Huskarl, bl. a. til Besørgelse af Vasketøjet fra og til Familierne. I 1883 købtes en Nabogrund med den Tanke paa den at opføre en Optragelsesanstalt under særskilt Ledelse for unge Kvinder, som ikke var straffede, men dog komne paa Afveje. Denne Anstalts Opgave skulde være den samme som Lindevangshjemmets, men Uddannelsestiden ventede man at kunne begrænde til højst 1 Aar, idet man antog at kunne gøre Regning paa at finde en bedre Jordbund og bedre Forstaaelse hos disse Kvinder, som man saa mente at kunne modtage i et Antal af 50. Bestyrelsen haabede at kunne rejse nogle af de til Opgavens Løsning fornødne Midler hos gavmilde Venner, men var paa det Rene med, at her, hvor der var Tale om en betydelig Sum, kunde Sagen ikke gennemføres uden Kommunens Hjælp. Denne Plan maatte dog efter nogle Aars forgyæves Venten paa Kommunens Bestemmelse opgives. Grunden blev imidlertid benyttet til et andet Velgørenhedsværk, idet Frøken Barner købte den, og ved frivillige Bidrag paa den opførte Vesterled, et Hjem for enligt stillede gamle Kvinder. — 1889 bragte Lindevangshjemmet et føleligt Tab, idet først

Forstanderinden og senere Formanden maatte opgive deres Stillinger.

Frøken Holm, som med stor Dygtighed paa dette Tidspunkt i 10 Aar havde røgtet sit Hverv, blev Aaret forinden meget syg og opsagde sin Plads, og mod Aarets Slutning saa Formanden for Bestyrelsen, Tømmermester H. Kayser, som i de mange Aar havde opfattet Hjemmet med stor Kærlighed og aldrig svigtende Interesse, sig nødsaget til at fratræde. Hans Efterfølger blev den nuværende Formand: Kammerherre S. Barner. Frøken Jutta Corfitzen overtog derefter Ledelsen, til hun i 1891 blev afløst af den nuværende Forstanderinde, Frøken Anna Thalbitzer, i hvis gode Hænder den endnu hviler. Bestyrelsen skylder hende megen Tak for den Kærlighed og Trofasthed, hvormed hun røgter sin Gerning. Samme Aar foretoges en Hovedreparation af Ejendommen og en Udvidelse af Arbejdslokalerne, i hvilket Øjemed man maatte bebyrde Hjemmet med Optagelse af et Laan paa 6000 Kr., men samme Aar havde man den Glæde at modtage et af Frøken Dorothea David stiftet Legat paa 2000 Kr., beklageligt nok det eneste, som Hjemmet under sin mangeaarige Virksomhed har modtaget.

I det paafølgende Aar besluttede Bestyrelsen efter moden Overvejelse at ændre Reglementet derhen, at Uddannelsens Varighed, som hidtil var bleven bestemt for hver enkelt Piges Vedkommende, nu som Regel blev fastsat til 3 Aar, og at man undtagelsesvis kunde optage ikke-straffede men dog i lovstridigt Forhold truffne Kvinder. —

Medens Gjærningen i Hjemmet nu i de efterfølgende Aar gik sin stille Gang, og der af og til optoges ikke straffede Piger, ses det af den sidste Aarsberetning, at man har maattet lade Bestemmelsen om den tvungne 3 aarlige Uddannelse falde. Det viste sig nemlig, at Tilgangen af Piger led under deres Utilbøjelighed til at binde sig for saa lang Tid. — Medens Bestyrelsen endnu stadig maatte holde paa, at Opholdet som Regel burde strække sig over 3 Aar, ændrede den Reglementet saaledes, at Pigerne kun skulde forpligte sig til at blive 1 Aar, medens man søgte at op-

muntre dem til at fortsætte deres Uddannelse ved i det andet og tredie Aar at udsætte Belønninger for Flid og god Opførsel.

Man bestemte endvidere, at de efter det første Aars Ophold skulde betragtes som og kaldes for Elever, hvilket man mente vilde styrke deres Selvfølelse og bibringe dem Lyst til at fortsætte. Vi haaber, at disse blidere Optagelsesvilkaar maa bære gode Frugter.

Naar vi nu skal udtale os om Frugten af disse 25 Aars Virksomhed, saa har vi tilfulde erfaret, at Lindevangshjemmet er bygget paa en sund Tanke, at de Principper, hvorefter der arbejdes, har staaet deres Prøve og været til Velsignelse for de Piger, som har haft varigt Ophold der. Vi tror, at naar der spørges, om der i de forløbne Aar er udrettet Noget, som staaar i Forhold til de Kræfter, der er sat i Bevægelse, og de pekuniære Offre, Virksomheden har krævet, vi da tør svare bekræftende. Det tør siges, at Størstedelen af de Piger, som har haft længere Ophold i Hjemmet, og som kom til det mere eller mindre fordærvede, stundom opgivne af deres Allernærmeste, ofte ukyndige i den simpleste Tjenestepigegjerning, har forladt det som nye og dygtige Mennesker. Mange er blevne gifte med hæderlige Mænd, og er blevne gode og fornuftige Mødre. Flere besøger jævnligt det Hjem, som rejste dem baade aandeligt og legemligt; det Hjem, som nok var en alvorlig Skole for dem, men som de næsten alle endte med at elske. Selv fra det fjerne Vesten, hvor Livet har omplantet Enkelte, modtager Forstanderinden ofte rørende Breve, som vidner om, at de taknemlig mindes det Sted, der rakte dem en kærlig Haand, da de var mest forladte. —

Og skal vi nu ende, som vi begyndte, med at anbefale Lindevangshjemmet som et nyttigt Overgangsled mellem Fængslet og Yderverdenen, kan vi anføre: at Pigernes Karakter og aandelige Anlæg ikke fuldstændig aabenbares under Fængselslivets Tugt, men bedre kommer tilsyne, naar de er satte i Frihed og kan iagttages under Forhold, der saa nær som

muligt er dannede efter de Vilkaar, hvorunder de fremtidig kommer til at leve. Man lærer lettere hver Enkelt at kende med Hensyn til Karakter og Evner, hvad der har stor Betydning, naar man senere skal vælge en Plads til dem. — Medens Udgangen fra Fængselslivets Isolering til Verden er brat og let kan blive farlig for Pigerne, danner Opholdet i Hjemmet som sagt en lempelig Overgang. Skal de bortfæstes fra Fængslet, hvor de kun har deltaget i den allergroveste Husgjerning, kan de kun anbringes i meget tarvelige Pladser, hvorfra de lettere falder tilbage til Forbryderlivet. Hjemmet opdrager dem til dygtige Tjenestepiger. Ved Siden heraf lægges der Vind paa at lære dem at sy deres egne Klædningsstykker og endvidere saadanne nyttige Ting som at udføre Lapning og Stopning solidt og smukt; og endelig arbejdes der paa at bibringe dem, hvad mange mangler, de nødvendigste Skolekundskaber. Ikke mindst i religiøs Henseende har et Ophold her sin store Betydning. Den Paa-virkning, som i Fængslet begyndte med Præstens Besøg, fortsættes i Hjemmet, hvor der hersker en kristelig Aand, som taler til Hjertet, bøjer Sindet og saaledes gør Pigerne mere modstandsdygtige overfor fremtidige Fristelser. Lindevangshjemmet bliver derved ikke blot en Skole, men tillige et godt Hjem. Mange af Pigerne har hverken kendt Fader eller Moder, og andre kommer fra saa oprørende Forhold, at det Hjem, de forlod, nærmest maatte kaldes et Helvede. Et venligt Hjem og en kærlig Omgang øver i Længden en betagende Magt paa selv det haardeste Sind og gør det modtageligt for, hvad der tjener det til Oprejsning og Frelse, og det tør siges med Sandhed, at alle de Piger, som Hjemmet i de mange Aar har rummet, selv de, som senere er kommet paa Afveje, mindes Opholdet der som en lykkelig Tid af deres Liv.

Det er sluttelig Bestyrelsen en kær Pligt at bringe Alle, som gjennem de mange Aar har rakt Hjemmet en hjælpsom Haand enten ved personlig Assistance, Pengebidrag, Naturalier eller paa anden virksom Maade, en hjertelig Tak med Bøn

om deres Støtte i Fremtiden. Siden Hjemmets Stiftelse har det ikke offentlig anraabt om Hjælp, og Døden har desværre i de forløbne Aar gjort en rig Høst blandt dets bidragydende Venner, saaledes at de Midler, som Virksomheden kræver, er svundne betydeligt ind og fortiden er meget knappe, hvorfor det er Bestyrelsens Haab, at Hjemmet maa erhverve sig nye Venner. Men først og sidst skal Takken lyde til vor Gud og Frelser, der har vedkendt sig denne Gerning og trods alle ydre og indre Vanskeligheder og alle Fejlgreb har med sin stærke, trofaste Haand ført Lindevangshjemmet igennem de svundne 25 Aar, saaledes at det nu staar som et lille Fredens Hjem, »helliget Herren«.

Reglement for Lindevangs-Hjemmet.

I. Dets Formaal og Indretning.

§ 1.

Asylets Formaal er at optage saadanne unge Piger, som udgaa fra Arresthusene og Fængslerne her i Landet, og om hvis Uddannelse til dygtige Tjenestepiger der, efter Erklæringer fra de med Vedkommendes Forhold kjendte Personer, næres grundet Haab. Undtagelsesvis kan ogsaa Piger, der ikke har været straffede, men har gjort sig skyldige i lovstridigt Forhold, optages.

§ 2.

Asylet er — saavidt muligt — indrettet som et stort Hjem, hvori Pigerne øves og oplæres i alt, hvad der fordres af en Tjenestepige; der vil blive draget Omsorg for deres aandelige Udvikling, ligesom de ogsaa vil faa Undervisning i Haandarbejde, Læsning, Skrivning og Regning.

§ 3.

Ingen Pige optages i Asylet imod hendes eget Ønske, eller uden at hun er bekendt med den Husorden eller de Bestemmelser, som hun i Asylet skal rette sig efter.

§ 4.

Uddannelsestidens Varighed er 3 Aar; det anses derfor for ønskeligt, at Pigerne forbliver denne Tid i Asylet, men ingen Pige er forpligtet til at blive i Asylet længere Tid end ét Aar. Det første Aar er nærmest et Prøveaar, medens Pigerne i det 2det og 3die Aar betragtes som Elever (jfr. § 20). Forøvrigt er Bestyrelsen berettiget til naar som helst at bortvise den Pige, som viser sig uimodtagelig for Asylets Paavirkning eller anses for at kunne paavirke de andre Piger i skadelig Retning.

§ 5.

Asylet vil ikke blot være Pigerne et Hjem i Uddannelses-tiden, men vil ogsaa yde de Piger, som med godt Vidnesbyrd udgaar derfra, Tilhold, Raad og Vejledning i deres senere Forhold.

§ 6.

Asylet vil søge de fornødne Midler til Opnaaelsen af sit Formaal ved Pigerens Arbejdsfortjeneste, ved Betaling for deres Ophold i Asylet og ved velvillige Tilskud og Aarsbidrag saavel fra Medborgere som fra det Offentlige.

II. Bestyrelsen.

§ 7.

Bestyrelsen bestaar af 4 Mænd — hvoraf én er Gejstlig — og 2 Kvinder, og den vælger selv sin Formand og Kasserer af sin egen Midte. Ved Afgang blandt Medlemmerne supplerer Bestyrelsen sig selv.

§ 8.

Bestyrelsen holder Møde, saa ofte Formanden finder det fornødent, dog ikke sjeldnere end én Gang hvert Halvaar. I alle Tilfælde, hvor Stemmerne staar lige, gælder Formandens Stemme dobbelt.

§ 9.

Et Udvalg af Bestyrelsen, bestaaende af 3 Medlemmer, besøger jævnligt Asylet, staar Forstanderinden bi med Raad og Anvisninger og træffer Afgjørelse i alle løbende Sager, som ligger udenfor Forstanderindens Myndighed.

§ 10.

Kassereren afgiver hver Januar Maaned til Formanden et detailleret Regnskab over det forløbne Aars Indtægter og Udgifter samt Statusoversigt, som derpaa forelægges Bestyrelsen i det første derpaa følgende Bestyrelsesmøde.

III. Forstanderinden og Medhjælperinderne.

§ 11.

Forstanderinden ansættes og afskediges af Bestyrelsen med $\frac{1}{2}$ Aars Opsigelse til den 1ste i en Maaned fra begge Sider. Hun lønnes med frit Ophold og en Gage, hvis Størrelse fastsættes af Bestyrelsen.

§ 12.

Forstanderinden er Husmoderen, efter hvis Anordning Enhver i Huset ubetinget maa rette sig. Hun fører Overtilsynet med det Hele og leder, hvis det gjøres fornødent, enkelte Dele af den daglige Gjerning.

§ 13.

Forstanderinden modtager Betalingen for Pigerne saavel som de Penge, der indkomme ved Pigernes Arbejde. Hun afholder deraf de daglige løbende Udgifter og fører et nøjagtigt Regnskab over Indtægter og Udgifter, hvoraf en Ekstrakt, bekræftet af Formanden eller i hans Forfald af et Bestyrelsesmedlem, hver Maaned indsendes til Kassereren.

§ 14.

Medhjælperinderne udfører den Del af den daglige Gjerning, der overdrages enhver især af Forstanderinden, og skal tillige staa denne bi i Tilsynet med det Hele. Iblandt disse vælger Bestyrelsen En, der i Forstanderindens Sygdom eller andet Forfald midlertidig træder i dennes Sted.

Medhjælperinderne ansættes paa samme Maade som Forstanderinden og lønnes ligeledes med frit Ophold og en Gage, hvis Størrelse fastsættes af Bestyrelsen. En Medhjælperinde kan fratræde eller afskediges med $\frac{1}{4}$ Aars Varsel til den 1ste i hver Maaned.

§ 15.

Hverken Forstanderinden eller nogen anden af Asylts Funktionærer maa modtage nogen Gave' af de i Asylet værende Piger.

IV. Om Optagelse af Pigerne og om deres Pligter.

§ 16.

Betalingen for en Pige er 120 Kr. om Aaret. — Dog kan Nedsættelse undtagelsesvis finde Sted, hvor Trang er tilstede. — Desuden skal hun medbringe et vist bestemt lille Udstyr af Klæder.

§ 17.

Pigerne ere Bestyrelsen, Forstanderinden og Medhjælperinderne ubetinget Lydighed skyldige og skal med Villighed udføre ethvert Arbejde, som paalægges dem i Asylet.

§ 18.

Pigerne kan faa Udgangstilladelse, naar de ved deres Opførsel og øvrige Forhold har gjort sig fortjente dertil, og det er dem tilladt at modtage Besøg om Søndagen mellem Kl. 3 - 5. De Besøgende maa først henvende sig til Forstanderinden. Kun i Sygdomstilfælde kan Pigerne, i Nærværelse af Forstanderinden eller en af Medhjælperinderne, modtage Besøg paa deres Kamre.

§ 19.

Den daglige Husorden fastsættes af Forstanderinden. For Overtrædelse straffes Pigerne med Indskrækning i den Frihed, der er tilstaaet dem, og endog med Udvisning af Asylet. De Piger, der selvraadigt forlader Asylet, modtages som Regel ikke mere.

§ 20.

Enhver Pige, som har opholdt sig paa L. H. i fulde 2 Aar og hvis Opførsel og Flid har været tilfredsstillende, faar et Gratiale af 20 Kr. indsat paa en Sparekassebog. Og enhver Pige, som i fulde 3 Aar har opholdt sig paa L. H. og forlader dette med godt Vidnesbyrd for at gaa i en hende af Hjemmet tilbudt Tjeneste, faar endvidere et Gratiale af 30 Kr. og har desuden Adkomst til, efter Indstilling af Forstanderinden, at modtage et efter Omstændighederne passende Udstyr.

Almindelig Husorden.

Kl. 5^{1/2} om Sommeren og Kl. 6 om Vinteren staar Pigerne op, Kl. 7 samles alle til Morgenmaaltidet, hvorefter der holdes en kort Andagt, og derefter gaar enhver til sit Arbejde. Kl. 1 holdes Middag, derefter fortsættes Arbejdet indtil Aftensmaaltidet, og Pigerne kan da som Regel sidde nogle Timer sammen med Forstanderinden og Medhjælperinderne, beskjæftigede med Haandarbejde, Læsning o. desl. Kl. 9 holdes Andagt og Kl. 9^{1/2} skal Pigerne være i Seng.

Søndagen er selvfølgelig en almindelig Fridag, og ligesom den hele Institution er bygget paa kristelig Grund, saaledes søger man ogsaa at anvende denne Dag i Overensstemmelse dermed.

Forstanderinden træffes i Reglen alle Søgnedage fra 10—1. — Postadresse: Kjøbenhavn F.

Indtægter i 1902.

A. Aarlige Bidrag.

	Kr.		Kr.
Abrahams, Justitsraad.....	5	Transport.....	287
Bardenfleth, V., Priorinde, Vemmetofte.....	5	Bøgh, Frue.....	4
Barner, Capitain, Løvenborg ..	10	Castenschjold, A. M., Frøken..	5
Barner, R., Stiftsdame.....	10	Clement, A., Inspektør.....	2
Barner, S., Kammerherre, til Eskildstrup.....	10	Clemmensen, Frue.....	4
Bech, Hofjægermesterinde Engelsholm.....	20	Ette, Murmester.....	10
Bech, Justitsraad, Birkedommer, Slagelse.....	5	Frølich, B., Professorinde....	6
Berner, Schilden, Kmherreinde	25	Fussing, Arkitekt.....	10
Blad, E., Cand. pharm., Direktør	15	Gamøl, Cand. med., Grosserer	10
Brandt, Enkefrue.....	10	Grove, A., Oberstlieutenant...	4
Brockenhuus Schack, Grevinde, Giesegaard.....	5	Gotzsche, M. C., Frøken.....	2
Brockenhuus Schack, Enkegrevinde.....	10	Hagemann, G. A., Fabrikejer..	20
Brockenhuus Schack, Amtmand, Greve, Svendborg.....	30	Halkier, H., Højesteretsadvokat	12
Bruun, P. M., Etatsraad.....	10	Hansen, J., Generalkonsul....	25
Bruun, Pastor emeritus.....	5	Hansen, Harald, Grosserer....	50
Bræstrup, Frk., Priorinde, Støvinggaard's Kloster.....	2	Hansen, J. F., Murmester....	4
Busk, G., Grosserer.....	10	Harboe, Frue.....	2
Byraadet i Assens.....	10	Herholdt, Herredsfoged.....	2
— i Naskov.....	20	Hlatky, A., Cand. pharm....	4
— i Ringsted.....	20	Holck-Winterfeldt, Comtesse..	5
— i Silkeborg.....	10	Holm, V., Grosserer.....	20
— i Skanderborg.....	10	Hvidt, E., Frue.....	2
— i Storehedinge.....	10	Jensen, C. A., Bogholder.....	2
— i Svendborg.....	20	Johansen, Pastor.....	2
Lateris..	287	Juel, Kammerherreinde, Hverringe.....	10
		Kierkegaard, Frue.....	2
		Knuth, Grevinde.....	6
		Koefoed, N. F., Kontreadmiral..	10
		Krarup, E., Herredsf., Hammel	4
		Köhler, Vilhelm, Murmester...	10
		Lerche, Grevinde, Egelykke..	20
		Lateris...	556

	Kr.		Kr.
Transport...	556	Transport...	864
Lerche, Lehnsgrevinde	100	Schaffalitzky de Muckadell,	
Lund, C. F., Propriet., Aldersro	4	Olga, Baronesse	5
Lunn, Frue, Ceresvej	5	Scharling, Frue, Ørstedesvej ..	5
Lüttichau, Kammerherreinde .	10	Scheel, F. C. R., Kammerherre,	
Madsen, F., Assessorinde . . .	2	Greve, Rygaard	50
Madsen, H., Polititiinspektør ..	5	Scheel, M., Komtesse	10
Marstrand, Bager	10	Selchau, Frøken, Selchausdal	10
Martensen, Bispede	10	Smidt, H., Propriet., og Frue,	
Melchior, M., Grosserer	20	Nybøllegaard	5
Meulengracht, Etatsraadinde,		Smidt, C., Etatsraad	20
Aarhus	20	Sperling, Frøken, Stamhusbe-	
Moltke, Birkedommer, Fredens-		sidderinde, Sandholt	10
borg	4	Stampe, M., Frue	4
Moltke Bregentved, F., Lehnsgre-		Stemann, Amtmandinde, Ribe.	2
ve	50	Undall, M., Frøken, Vemmetofte	5
Mønster, Pastor og Hustru,		Valentiner, S., Frue	4
Frederiksværk	5	Valentiner, J., Bankdirektør ..	10
Nørgaard, Joh., Inspektør	5	Vedel, Kammerherreinde	10
Nørgaard, P., Forretningsfører	5	Wedell - Wedellsborg, Lehnsgre-	
Plum, T., Grosserer	20	ve, Wedellsborg	4
Ramm, Oberstlieutenantinde .	4	Weinreich, Frøken	10
Rewentlow, Lehnsgreve	25	Wimpffen, F., Frøken, Roesk.	3
Rosenstand, Lærer, Saxkjøbing	2	Wintelew, Frøken, Odense . . .	2
Rosenørn, A., Frøken	2	Wylich, v., Straffedommer . . .	4
Lateris	864	Summa	1037

B. Gaver.

	Kr. ø.
Hs. Majestæt Kongen	200. 00
Hs. Kongelige Højhed Kronprindsen	100. 00
Hds. Kongelige Højhed Kronprindsessen	100. 00
Statstilskud	1000. 00
Kriminal- og Politiretten	900. 00
Det Spanjerske Legat	500. 00
Barfod, Provst, Skjævinge, ved Indsamling blandt Præster i	
Provstiet	7. 50
Baumann, Sognepræst, Højelse for 1901 og 1902	20. 00
Møller, Provst, Selde, ved Indsamling bl. Præster i Provstiet og	
eget Bidrag	6. 00
Rasmussen, Provst, Gudum, ved Indsamling bl. Præster i Provstiet	
og eget Bidrag	12. 00
Wandell, Frue	5. 00
Summa	2850. 50

Foruden fornævnte aarlige Pengebidrag er der ogsaa paa anden Maade ydet Lindevangs-Hjemmet Støtte:

Øl og Sodavand fra »Alliance«. Forbruget af The fra Grosserer Sundorph. Chokolade hver Maaned fra Gross. Galle & Jessen. Fint Brød og Julekager fra Rubows Efterf., Hofbager Olsen, Bagermester v. Hauen og Bagermester Hans Christensen. Kager fra Konditor Richardt og Fru Jantzen. 1 Kasse Biscuit fra St. Kongensgades Mel- og Brødudsalg. Chokolade fra Gross. Cloetta, do. og Konfekt fra Gross. Hansen (Kehlets Efterf.), do. og Konfekt fra Gross. Galle & Jessen. Bogtrykker Thiele Aarsberetningen. Grosserer Børgesen 20 Sommerhatte. Grosserer Christensen 4 Shawler. Isenkremmer Rom og Bog- og Papirhandler Levysohn Isenkram og Forskjelligt til Juletræet. Gross. Vett & Wessel 1 Stk. Bomuldstøj. Kammerherre Castenschiold, Borreby, 1 slagtet Svin. Grosserer Owen & Sønner 1 Otting grøn Sæbe hver Maaned. Snedker Müller Snedkerarbejde.

Personlig Hjælp, Undervisning, Foredrag o. l.; Hofmarschalinde Oxholm, Forretningsfører Gabe, Frk. S. Becker, Pastor Fibiger, Fru Unna, Frk. Hübner, Frk. Anna Hjort, Vinhandler J. Schröder og Tandlæge Barfod, Tandlægehjælp.

Af Blade modtages: Familiejournalen, Ugens Nyheder, De Unges Blad og Søndags Missionæren.

For alle disse Gaver, der atter i det forløbne Aar er ydet Lindevangs-Hjemmet, bringe vi herved en hjertelig Tak.

